

<https://e-learning.iir.edu.ua/mod/resource/view.php?id=28356> (дата звернення: 09.04.2024).

4. Операція «електронізація». Електронне голосування і підрахунок. *Електронні петиції Кабінету Міністрів України*: вебсайт. URL: <https://petition.kmu.gov.ua/petitions/2159> (дата звернення: 15.04.2024).

5. Електронне голосування (Є-Голосування). Електронні петиції. *Офіційне інтернет-представництво Президента України*: вебсайт. URL: <https://petition.president.gov.ua/petition/180030> (дата звернення: 15.04.2024).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-27>

ОСОБЛИВОСТІ ПІДХОДУ ДО ПОНЯТТЯ АГРЕСІЇ В СУЧАСНОМУ МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Шабан Ю.

здобувач першого року

третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства

Міжнародний гуманітарний університет

Науковий керівник: Пахлеванзаде А.

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Поняття агресії у міжнародному праві одна із ключових і важливих. Воно так чи інакше пов'язане з такими поняттями, як безпека, суверенітет, мир, територіальна цілісність, права людини.

Статут ООН свідчить, що Організація Об'єднаних Націй переслідує такі цілі, як підтримувати міжнародний мир та безпеку і з цією метою може вживати ефективних колективних заходів для запобігання та усунення загрози миру та придушення актів агресії чи інших порушень миру; розвивати дружні відносини між націями на основі поваги до принципу рівноправності та самовизначення народів, а також вживати інших відповідних заходів для зміцнення загального правопорядку та миру [1].

Згідно зі статтею 39 Статуту Організації Об'єднаних Націй, Рада Безпеки надає рекомендації або вирішує, які заходи слід вжити для підтримання, або відновлення міжнародного миру та безпеки. Визначення агресії

затверджено Резолюцією 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї від 14 грудня 1974 року [2].

Відповідно до Резолюції, яка нагадує про обов'язок держав за Статутом ООН вирішувати свої міжнародні суперечки мирними засобами, щоб не наражати на загрозу міжнародний мир, безпеку та справедливість, однією з основних цілей Організації Об'єднаних Націй є підтримання міжнародного миру та безпеки й вживання ефективних колективних заходів для запобігання, та усунення загрози миру, та придушення актів агресії, а також інших порушень миру.

Також, згідно з Резолюцією, агресія є найсерйознішою і найнебезпечнішою формою незаконного застосування сили, що таїть у собі в умовах існування різних видів зброї масового знищення можливу загрозу світового конфлікту з усіма її катастрофічними наслідками.

Ця Резолюція знову підтверджує обов'язок держав не використовувати збройну силу з метою позбавлення народів їх права на самовизначення, свободу та незалежність або порушення територіальної недоторканності, а також знову підтверджує, що територія держави є недоторканою і що вона не повинна бути об'єктом, навіть тимчасово, військової окупації, або інших заходів застосування сили, що вживаються іншою державою порушуючи Статут ООН, і що вона не повинна бути об'єктом придбання іншою державою внаслідок таких заходів або загрози їх застосування.

Також, згідно з нею, прийняття визначення агресії мало б мати стримуючий вплив на потенційного агресора, полегшувало б констатацію актів агресії та здійснення заходів для їх припинення, а також сприяло б наданню допомоги жертві агресії та огородженню її прав та законних інтересів, і хоча питання про те, чи скоєно акт агресії, має розглядатися з урахуванням всіх обставин у кожному окремому випадку, проте бажано сформулювати основні принципи як керівництво для такого визначення.

Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй (Прийнята резолюцією 2625 (XXV) Генеральної Асамблеї ООН від 24 жовтня 1970 року) [3] закріплює суворе дотримання державами зобов'язань, щоб нації жили спільно одна з одною в умовах миру, оскільки практика втручання в будь-якій формі не тільки є порушенням духу та літери Статуту ООН, але також веде до створення ситуацій, які ставлять під загрозу міжнародний мир та безпеку.

Також Декларація констатує обов'язок держав утримуватись у своїх міжнародних відносинах від військового, політичного, економічного чи будь-якого іншого тиску, спрямованого проти політичної незалежності чи територіальної цілісності будь-якої держави. Також Декларація закріплює, щоб усі держави у своїх міжнародних відносинах утримувалися від загрози силою чи її застосування як проти територіальної цілісності чи

політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Організації Об'єднаних Націй.

Таким чином, поняття агресії є одним із ключових і найважливіших у міжнародному праві, але коли окремо взята суверенна держава здійснює агресію, вона сама себе не вважає злочинцем, і виникає питання спочатку про дипломатичні, потім економічні, а згодом, можливо, навіть військові методи запобігання подібному акту агресії та її наслідків.

Література:

1. Статут Організації Об'єднаних Націй від 1945 року. URL: https://unic.un.org/aroundworld/unics/common/documents/publications/uncharter/UN%20Charter_Ukrainian.pdf (дата звернення: 14.04.2024).

2. Definition of Aggression General Assembly resolution 3314 (XXIX) 14 December 1974. URL: <https://legal.un.org/avl/ha/da/da.html> (дата звернення: 14.04.2024).

3. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй від 24 жовтня 1970 року. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/140050__140050 (дата звернення: 14.04.2024).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-28>

ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ПОКАРАННЮ

Шморгун В. О.

*здобувач наукового ступеня доктора філософії
за спеціальністю 081 – Право*

Міжнародний гуманітарний університет

Науковий керівник: Загороднюк С. О.

кандидат юридичних наук, доцент

кафедри кримінального права, процесу та криміналістики

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Мінімальні стандартні правила ООН, які стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх («Пекінські правила») від 29.11.1985 визначають, що доцільно надавати перевагу опіці та нагляду, пробачі,